

slej ne smejo voziti. Sultan se trdo drži in noče pri-
voliti, najbrž ga ščuje v to angleska vlada.

Afrika. Tista zmaga, ki jo je francoska vojska
dobila zoper Dahomejce, ni bila že le tako slavna in
priznava še celó vlada sama, da ima ondi premalo vo-
jakov. Zato jih je poslala sedaj pa 500 ali ka-li, Bog zna,
da to ni veliko in težko, če jih bode dovolje za končno
zmago.

Amerika. V Chicagu praznuje se jako slovesno
Columbova 400letnica. — Po južni Ameriki se množijo
ustaje in pri vseh do višji generali najhujši ter so tako
vže po vseh republikah ravno generali za predsednika.
Ni pa dobro, kjer rožlja vojaška sablja.

Za poduk in kratek čas.

Spomini iz jutrovih dežel.

Piše F. S. Šegula.

(Dalje.)

XV. Jeruzalem.

Sredi mesta, ravno nasproti III. postaji sv. križe-
vega pota, stoji velikansko poslopje, največe med vsemi,
raz njega pa plapolá mogočna avstrijska zastava, to je
avstrijski romarski hram, kjer se vsaki romar
14 dnij brezplačno na stan vzeme in pogosti. Tu sem
nas pelje iz cerkve božjega groba ljubeznivi rektor in
gostoljubno sprejme. Da-si nameravam ostati v Jeruza-
lemu tri tjedne, vendar bo treba hiteti, če si hočem
vse znamenitosti v mestu in okolici pogledati, se jih
zavžiti.

Popoldan 12. aprila obiskal sem najprej Oljsko
goro. Znamenitosti so: grob Marijin, podzemeljska duplja,
kjer je Jezus krvavo pot potil, vrt Getsemani, kapele
vnebohojenja, kapela sv. vere (tu so po starem sporo-
čilu se sesli apostoli prej, ko so se podali po širnem
svetu, ter zložili 12 členov vere) ter samostan sv. oče-
naša. Po hodniku gledaš tu na zidu velike kamenene
plošče, vsaka pa ima zapisan očenaš v drugem jeziku.
Tako beremo Gospodovo molitvo tu v 33 jezikih in sicer
(od vhoda na pravo začensí) v turškem, nemškem, ru-
skem, danskem, hrvaškem, norveškem, grškem, sirskem,
kaldejskem, latinskem, poljskem, španjskem, portugiskem,
georgijskem, italijanskem, francoskem, samaritanskem,
švedskem, bretonskem, tibetanskem, flamandskem, tar-
tarskem, sanskritskem, kineskem, etijopijskem, koptiskem,
hindustanskem, kurdijskem, hebrejskem, armenskem in
arabskem, le slovenskih besedij sem iskal ali iskal
zastonj.

Petek pred cvetno nedeljo je in turški praznik,
kakor pri nas nedelja. Ta dan pa se začenjajo v Jeru-
zalemu za Turke posebni prazniki, ki trajajo osem dnij
do velikega petka, prazniki preroka Mojzesa. Daleč tam
zunaj na visoki skali ob mrtvem morji so razvaline
starokrščanskega samostana, Turki pa verujejo, da je
tam umrl in pokopan Mojzes. Tu sem pridno romajo
mohamedanci in moram reči, kolikor sem imel prilož-
nosti ta čas opazovati, da mohamedanci še rajši hodijo
na božja pota, kakor naši verni Slovenci, kako bi tudi
ne, saj v domači vasi nimajo mohamedanci lepih cerk-
vic, kakor mi! Vrt Getsemani, obdan z mogočnim zidom,
leži tik ceste, po kateri ima popoldan iti velikanska
procesija. Podal sem se popoldan tedaj zopet na vznožje
Oljske gore. Brat frančiškan, ki noč in dan čuva vrt
Getsemani, nam prijazno pusti vstopiti, ali zid ob cesti
je bil že prenapolnjen ljudij. Zlezel sem tedaj prav, ka-

kor svoje dni Cahej, na velikansko oljino drevo, ki je
baje že stalo tu za časov Kristusovih, ter sem iz go-
stega vejevja mirno gledal doli na cesto. Procesija se
začne. Prvi so trume nam že iz Egipta znanih drvišev.
Kako kričijo, tulijo, skačejo, sikajo »mahmud«, plešejo,
ritanski hodijo — strašen začetek! Posebni »svetniki«
med drviši čisto sami mirno stopajo, s staro helebardo
v roki a s tisočkrat zakrpanimi plašči; ljudstvo se jih
pa spošljivo ogiba. Sedaj privrejo pojedine bande tur-
skih muzikantov z bobni, trompetami itd., ljudstva se
kar tere okoli njih. Nad 300 bander, rdečih, zelenih,
črnih sem že do sedaj naštel. Nam nasproti, onstran
potoka Cedrona, so Štefanska mestna vrata Jeruzalem-
ska. Mogočni kanonski strel zagromi in skozi ona mestna
vrata prikaže se zeleno bandero preroka (Mohameda).
Pod vrtom Getsemani pa gledam turške vojake pešce,
vojaško godbo, ki prav dobro svira; ti vojaki imajo po-
sebnó nalogo spremljati dragoceni dar, ki se nese v sve-
tišče Mojzesovo. Vojaški trobentarji pridirjajo. Zeleno
bandero, neki 1200 let stara capa, se prikaže. Nosi jo
sam mufti, najvišji cerkveni poglavar turški. Za bande-
rom pridejo turški konjeniki, raztrgana bandera raznih
turških regimentov, na krasnih arabskih konjih jezdi-
jo turški oficirji, dostojanstveniki, paša in višji sodnik,
spremljana od svojih uradnikov. Za njimi sipa se brez-
brojna množica vpijočega ljudstva. To je Turška roma-
rska procesija! Do tje, kjer se cesta zavije za Oljsko
goro, spremljali so romarje, potem se pa vse vrne z div-
jim krikom, pevanjem, muziciranjem, da je strašno. To
imenujejo Turki »nori teden«. Tako bo trajalo do na-
šega velikega petka.

Toda pustimo te turške slavnosti! Petek popoldan
je 3. ura, 9. ura po štetju Jutrovskem, in z mogočnim
glasom doni od cerkve Božjega groba veliki zvon, ki
oznanja uro smrti Sina božjega. Hvala Ti, veliki Bog,
da mi je dan »9. uro« tukaj slišati in odmoliti!

Protí večeru obiskal sem še stare jude, ki se vsaki
petek zbirajo ob zidovju starega tempeljna in britko jo-
kajo radi zgubljene slave.

Dne 14. in 15. in 16. aprila obiskal sem mesto Je-
riho, kopal se v mrtvem morji in sveti reki Jordanu,
maševal tam, kjer je krščeval sv. Janez Krstnik, pil iz
studenca Elizejevega, odkoder sem si za spomin vzel
sodomska jabelka, ter splezal na pusto goro Quarantana,
kjer se je naš Odrešenik postil 40 dnij in nočij. So-
domska jabelka rastejo na bodečem trnju, cvetejo modro,
so najprej zelena, potem lepa modra, a čisto dozorele
sive barve. Ako tako zrelo »jabelko« v roko vzameš,
razprši se, a na dlani ostane le malo prahu, pepelju
podobnega. (Dalje prih.)

Smešnica. Ubogi bolnik pride k zdravniku, ki je
blagorsčno siromake zastonj zdravil. Zdravnik napravi
zdravilo in mu je da, rekoč: »Tu imate vsako uro
vzemite kavino žlico polno!« — »Dragi gospod zdrav-
nik«, reče bolnik, »prosim lepo, da mi se uro in kavino
žlico date, ker teh tudi nimam.«

Razne stvari.

(Mil. knezoškof) so obiskali dnes v jutru kn.
šk. dijaško semenišče; služili so sv. mašo ter potem se-
meniščanom v prijaznem nagovoru priporočali, naj skrbijo
za čednosti sv. čistosti, marljivosti in pokorščine —
najlepsi kinč slov. in kršč. dijaka.

(Domovinska slavnost.) Letos, dne 12. maja
je preteklo 700 let, kar je naša štajarska dežela v zvezi

z avstrijsko. Vsled tega bode dne 20. nevestra veliko zborovanje v dež. hiši v Gradci in slovesni govor ima v tem dež. glavar, grof Wurmbrandt.

(Zahvala.) Vlč. gg. Jožef Tombah, dekan in nadžupnik v Rogatcu, Jožef Sovič, župnik v Stopercih in Jernej Štabuc, kapelan v Šmarju, darovali so bralnemu društvu v Rogatcu večje število lepih knjig, za katere se jim prirčno zahvaljuje odbor.

(Imenovanje.) Gosp. Franc Kolenc, c. kr. okr. glavar v Špitalu, je imenovan na enako mesto v Velikoveci. Gosp. okr. glavar na Koroškem je menda v tej službi edini, ki zna slovenski.

(Griza) močno razsaja pri sv. Andraži v Slov. gor. in pobrala je že 7 oseb. Otrokom je zelo nevarna, odrasli ljudje pa navadno ozdravijo, akoravno jih ta nalezljiva bolezen rada napada in hudo oslabi. Obžalovati pa je, da se ljudje v taki nevarnosti premalo držijo dobrih nasvetov, ki se jim dajejo. Dal Bog, da se ne vresniči pregostokrat: »Kdor ne uboga, tepe ga nadloga«.

(Požar.) Dne 20. oktobra je zgorelo gospodarsko poslopje in deloma tudi hiša J. Stadlerja, krčmarja ob mostu čez Savinjo pri Grižah. Sumi se, da je požgal nek rudokop in deli so ga vsled tega že tudi pod ključ v Celji.

(Poboj.) Dne 22. oktobra je nastal pred oštarijo v Migonjicah pri Grižah, med pivci prepir in so naposled Janeza Drobnič, kmečkega sina iz Migonje, obdelali z lopato in nožem tako, da gre revežu za življenje in smrt.

(Blagoslovljenje) nove cerkve M. B. Lurške na Gradišči pri Grižah se je vršilo zadnjo nedeljo ter so preč. g. Fr. Ogradi, opat in mestni župnik v Celji, izvršili sv. opravilo, na veliko duhovno veselje domačih in sosednjih župljanov.

(Zaprli) so pri Sv. Lenartu v Slov. gor. kovača Miha Jus, ker ga imajo na sumu, da je ubil svojo ženo, s katero je živel v vcdnem nemiru.

(V Dravo) je skočil Jože Vrečar, viničar v Sedlašku pri Ptui, »na zvezanem potu«, v ječo pri c. kr. okr. sodnji na Ptui. Žendar je sicer skočil za njim, da bi ga rešil, toda ni ga mogel doseči.

(Nesreča.) V petek dne 21. oktobra je zadel vlak na vodjo železniške postaje v Grabštanji na Koroškem ter ga je razdril na drobne kose. Čudno je, da mož, ki je bil vedno pri železnici v službi, ni bolje pazil na železnico.

(Sprava.) V Marenbergu je tožil Oton Erker, posestnik tovarne na Muti, Jožefa Schober, pisarja v Marenbergu, na razžaljenje časti. Pri sodnji pa sta se objela, češ, da sta oba — velika Nemca.

(Najden denar.) V nedeljo sl. Imena Marije je nekdo v Hajnskem, t. j. med Pristavo in sv. Petrom v Medvedovem selu, našel nekaj denarja. Zgubil ga je najbrž kak romar od Sv. Roka v Šmarju. Kdor se spriča, da je lastnik tega denarja, naj se oglasi pri č. g. župniku v Podčetrku.

(Tombolo) pripravi v nedeljo dne 30. oktobra g. J. Hausenbichler v Žalci ter se obrne čisti dobiček iz nje za olepšanje trga.

(Čitalnica) v Brežicah priredi prvo prihodnjo veselico dne 13. novembra z gledališko predstavo, petjem in igranjem na citre.

(Nestrpnost.) V Podčetrku je trški zastop, se ve, da nemški, odločil za hišne številke nemško ime W. Landsberg in tirja sedaj od tržanov, da snamejo s svojih hiš tablico, na kateri je slov. ime: Podčetrtek. Kaj potrebe k temu višja gosposka?

(Zaseka) ali špeha si je konsumno društvo v Trbovljah naročilo v Budimpešti, c. kr. okr. glavarstvo v Celji pa jo je zavoljo kolere te dni poslalo nazaj, v ogersko glavno mesto.

(Obsodba.) Pri c. kr. okrajni sodnji v Ljutomeru je bil g. Anton Tomschegg, sin dr. Tomschegga v Slov. Gradci, obsojen na pet dni zapor, ker je v Ljutomeru na javnem trgu z bičem udaril Pavla barona Unterichterja, komisarja pri c. kr. okr. glavarstvu v Ljutomeru. Uzrok je v rodbinskih razmerah.

(Izlet.) V nedeljo so jo bili nemški vojniki v pisanih suknh, kakor dr. Foregger, J. Rakusch, Faleschini itd., potegnili doli v Brežice, da si podajo roke na boj zoper sovražnike nemštva. Pilo in upilo se je v tem od njih veliko, a ne verjamemo, da so si ojačili svoja nemška kolena, kajti marsikomu so se šibila, ko so odhajali na železnico.

(Kolera.) V Zabovcih nižje Ptuja sta umrli dve osebi za boleznijo podobno kolari. Ko so njiji trupla preiskali, niso našli kolere, pač pa ste umrli obe za grižo. Tretja oseba, Fr. Bezjak pa je umrl za »kolero nostras«.

(Župnijo) Sv. Štefanu pri Zusmu je dobil č. g. A. Zdolšek, kaplan pri Sv. Martinu na Paki in pride na njegovo mesto č. g. Vinko Kolar, kaplan pri Sv. Martinu v Rožni dolini.

(Nov denar) se kuje na Dunaji in je 25 strojev, na katerih se prireja denar. V desetih urah se izdela na enem stroji 15.000 zlatih, drugih denarjev pa po 25.000. Pri zlatih denarjih je delo bolj mudno, ker je treba večje pazljivosti. Število delalcev je sedaj 250 v »kovačnici« na Dunaji.

(Amerikansko trsje.) Gosp. J. Belé, potovalni učitelj za sadjerejstvo in vinarstvo v Mariboru, je imel v nedeljo dne 16. oktobra v Podvrhu pri Selnici jako podučljiv govor o sajenji ameriškanskih trt. Zeleti je, da se vsi župani, ki živé v občinah, koder so gorice, oglasijo za enako poučevanje pri dež. odboru v Gradci ali naravnost pri vinorejski šoli v Mariboru. Poučevanje je brez stroškov za občino.

(Obsodba.) Val. Podergajs, posestnik v Spodnjem Slemenu pri Konjicah, je vsipal dne 18. aprila v juho svoje žene nekaj mišnice, da bi njo spravil iz sveta ter vzel dekle Heleno Kolar za ženo. Zena je sicer juhe nekaj vzela, ali brž je spoznala, da ni za-njo in si je tako rešila življenje. Nesrečni mož pa je dobil sedaj 5 let težke ječe, dekla pa 4 leta.

Loterijne številke.

Gradec 22. oktobra 1892: 41, 10, 38, 12, 54
Dunaj „ „ 29, 15, 34, 47, 19

Dražba cerkvenega vina

(14 polovnjakov) v Framu se vrši dne 2. novembra ob 10. uri.

Na prodaj

ima, podpisani divje kostanje, orehe, jabolčne in hruševе sadeže, »pevcarje«, ima tudi lep novi »koleselj« iz jasenovega lesa na proste osi.

Iv. Prislan v Braslovčah.

Pravo laško, izvrstno Sicilijansko vino,

prav dobro istrjansko črno vino, kakor tudi Oedenburško belo in črno vino najboljšie sorte se naročuje po ceni pri

Josipu Weslak-u 5-5
v Mariboru graške ulice (Burggasse) 38.

Posestvo na prodaj.

Družba sv. Cirila in Metoda želi prodati nekdanjo dr. L. Čučekovo posestvo v Selnici pri Sent-Ilji, katero obsega dva or. 1204 kv. sežnjevin vinograda in pet oralov 191 kv. sež. njiv, travnikov in gozda z lepo, zidano, z opoko pokrito hišo. 3-3

Natančneje poizvedbe pri č. g. M. Kelemina, župniku v Št. Ilji (Egyditunnel.)